Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. Kraków, dnia 29 kwietnia 1933 Nr. 15.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy.
Wiersz milim. 1 szp w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 23 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Unormowanie sprzedaży.

W najbliższym czasie unormowana zostanie specjalnem rozporządzeniem Rady Ministrów niezwykle doniosła dziedzina pracy handlu, a mianowicie wszelkiego rodzaju wyprzedaże uskuteczniane przez przedsiębiorstwa kupieckie, domy towarowe. Projekt odnośnego rozporządzenia opracował Związek Izb Przemysłowo-Handlowych i przedstawił Min. przemysłu i handlu, które zkolei uzgodniło go z szeregiem zainteresowanych ministerstw, a w pierwszym rzędzie z Min. skarbu oraz z Min. spraw wewnętrznych.

Projekt rozporządzenia o wyprzedażach dokonywanych w obrocie handlowym przewiduje, że wszelkiego rodzaju wyprzedaże winny być zgłaszane u władzy upoważnionej, którą jest Izba Przem. Handlowa. W zależności od charakteru wyprzedaży Izba wyda potwierdzenie zgłoszenia lub zezwolenia. Za wyprzedaże należy uważać: a) częściowe lub całkowite wyzbywanie się towarów w formie licytacyj, o ile została ona publicznie ogłoszona z podaniem okoliczności w sposób budzący u konsumenta mniemanie, że stanowi specjalnie korzystną okazję zakupu; b) takie formy sprzedaży reklamowej i okazyjnej, które zostały w identyczny, jak w punkcie a) sposób zgłoszone, a które na zasadzie podjęcia o obrocie towarowym posiadają cechy wyprzedaży.

Uprzedniego zezwolenia wymagać będą wyprzedaże: a) posezonowe, poinwentarzowe i pozasortymentowe, w których zachodzi sprzedaż towarów niepełnowartościowych i wybrakowanych, a nawet pełnowartościowych, nagromadzonych, wskutek niewyzyskania sezonu, jakich zbyt później drogą normalnej sprzedaży byłby trudny lub niemożliwy; b) wyprzedaże likwidacyjne tj. całkowite lub częściowe wyzbywane się towarów pełnowartościowych i niepełnowartościowych, spowodowane czynnikami wypadków losowych, likwidacją przedsiębiorstwa lub zmianą jego formy organizacyjnej. Rozporządzeniu nie będą podlegać wyprzedaże przymusowe dokonane urzędowo, jak np. przez zarząd masy upadłości, egzekucje, wyprzedaże przez komornika i t. d.

Zgłoszenie o wyprzedaży, przedłożone Izbie Przemysłowo-Handlowej musi zawierać nazwę firmy i rodzaj przedsiębiorstwa, datą rozpoczęcia wyprzedaży, czas trwania, nazwę wyprzedaży i jej przyczyny oraz szczegółowy spis towarów, które znajdują się na wyprzedaży. Czas trwania wyprzedaży posezonowych, poinwentarzowych i pozasortymentowych rozporządzenie ustala na okres nie dłuższy niż 14 dni, wyprzedaży likwidacyjnych zaś na dni 90, przyczem władza upoważniona ma prawo skrócenia tych terminów. Po otrzymaniu zgłoszenia z firmy o zamierzonej wyprzedaży władza wydaje potwierdzenie zgłoszenia w ciągu 3 dni. Władza ma prawo odmówić wydania zezwolenia i od decyzji tej wydanej przez Izbę Przemysłowo-Handlową przysługuje prawo odwołania się przedsiębiorstwa do Min. przem. i handlu w terminie 14-dniowym. Decyzja Min. przem. i handlu jest wówczas ostateczna. O wydaniu zezwolenia na wyprzedaż Izba zawiadamia lokalne organy policyjno-administracyjne. Izba ma prawo upoważnić we wszystkich większych ośrodkach swego okręgu osoby fizyczne i prawne lub instytucje do przyjmowania zgłoszeń, a za czynność wydawania zezwoleń, Izby pobierać będą opłaty ustalone w ustawie o Izbach przemysłowo-handlowych. Wszelkie przekroczenia rozporządzenia tego będą karane w myśl przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

W trakcie prac nad ostatecznem uzgadnianiem projektu tego rozporządzenia Związek Izb zgłosił doń poprawkę, przewidującą, iż w zależności od potrzeb miejscowych, plenarne zebranie danej Izby przemysłowo-handlowej może zwolnić wyprzedaże od obowiązku zgłaszania lub podawania niektórych danych z tem, że wyprzedaże te nie mogą trwać dłużej, niż 14 dni.

Uchwały w tych sprawach zebrań plenarnych Izb przemysłowo-handlowych muszą być ogłaszane w „Monitorze Polskim“.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI. Kraków, dnia 29 kwietnia 1933 Nr. 15.

Zeznania o dochodzie właścicieli realności.

W numerze 14. Przeglądu Kupieckiego zaszły pewne niedokładności wzgl. omyłki drukarskie, które zniekształciły treść artykuliku w powyższej sprawie. Wyjaśniamy więc następująco:

Właściciele realności mogą potrącić podatki **faktycznie zapłacone** w r. 1932. O ile zaś ktoś nie posiada odnośnych pokwitowań, może **ryczałtem** policzyć 22.7%, t. j. sumę, odpowiadającą kwocie podatków, jakie winny były zostać zapłacone w r. 1932. Zwracamy uwagę, że Władza wymiarowa ma prawo żądać dowodów na to, że te podatki zostały zapłacone. Zeszłego roku przyjmowano ryczałt 19.7%, obecnie jednak wynosić on winien 22.7% wobec powiększenia podatku przez podatek kryzysowy. Niezawodnie więc Władza Skarbowa uzna ryczałtowo ten stosunek.

Na zasadzie uchwał poszczególnych sekcyj branżowych

nie sprowadzamy towarów niemieckich

RAFAŁ PFEFFER.

Bilans zimy.

Bilans ubiegłej zimy wypaść musi dla sytuacji handlu w Polsce bardzo ujemnie. Pod względem warunków atmosferycznych nie można zaliczyć ubiegłej zimy do okresów ciężkich, jednak niedola mieszkańców miast i wsi doszła, zdaje się, do punktu kulminacyjnego. Konsumcja dóbr spożywczych spada coraz bardziej. Proces spadku obrotów gospodarczych zatacza tak szerokie kręgi, że kupiec stoi bezradny. Nawet na przedwiośniu u kupców, którzy już od przeszło 40 lat pracują samodzielnie w swoim zawodzie były utargi tak nikłe, że nie starczyły nawet na chleb codzienny w ścisłem tego słowa znaczeniu.

Mylili się ci prorocy, którzy głosili, że dno kryzysu zostało osiągnięte, a rozwój wypadków może nas obecnie prowadzić tylko ku górze. Podobnie mylą się ci wszyscy, którzy wychodzą z założenia, że przyjęte przez Sejm ustawy konwersyjne, mające na celu ulżenie w sytuacji finansowej rolnictwa przyczynią się rzeczywiście do poprawy tej sytuacji. Z tego, co się dzisiaj słyszy, można wnioskować, że zaufanie, na którem opiera się przecież kredyt, zostało ostatniemi wypadkami ingerencji rządowej w dziedzinie stosunków kredytowych mocno poderwane. Odrodzenie zaufania, będące pierwszym warunkiem do powrotu do normalnych stosunków kredytowych będzie wymagało jeszcze sporo czasu. Kredytodawca będzie musiał dopiero zapomnieć o tych cięciach, które obecne ustawy konwersyjne zastosowały.

Ostatnia zima należała w każdym razie do najcięższych, jakie pamiętamy. W roku 1918 było także źle. Nie było jednak tak źle, jak dzisiaj. Wówczas była inflacja, a więc był pieniądz, a nie było towaru. Dziś jest bardzo dużo towaru ale jest ogromna ciasnota gotówkowa, która dusi kupca i przynosi mu ustawiczne straty w wyniku spadku cen. Konsument wyczerpany nie kupuje, bo kupiec nie jest w stanie kredytować konsumcji, a zresztą konsument taki nie byłby w stanie wywiązać się z zaciągniętego długu. Przemysłowiec i hurtownik stoją bezradni, nie wiedząc co mają począć. Kupiec detalista jest niemniej bezradny, bo na nim najsilniej odbija się spadek siły kupna i brak kredytów.

Strajk w Łodzi, który się przeciągnął przez całe

przedwiośnie spowodował, że w branży tekstylnej zabrakło towarów modnych, co w wielu wypadkach oznaczało wycofanie się konsumenta z zamiaru dokonania zakupna.

Sztywne ceny towarów skartelizowanych utrzymują się nadal na wysokim poziomie. Akcja obniżki cen, przeprowadzona przez rząd dała rezultaty o wiele mniejsze, aniżeli wynikałoby to z rozmiarów akcji.

Rząd nie zdecydował się na zlikwidowanie problemu zaległości podatkowych, ani jedną ustawą nie ułatwił ciężkiej sytuacji finansowej handlu, a raczej sytuację tę pogorszył przez wprowadzenie nowych obciążeń w formie Funduszu Pracy i jednorazowej daniny majątkowej. Nieliczne, pozostałe zakłady handlowe czeka niewątpliwie taki sam los, jaki spotkał wszystkich dotychczasowych kupców, zrujnowanych i zdeklasowanych niszczącą polityką fiskalną. Niewątpliwie wielu skrajnych fiskalistów, uważających dotychczasową politykę gromadzenia rezerw skarbowych kosztem całego życia gospodarczego w szczególności zaś handlu stwierdzają dziś smutny objaw przechodzenia szeregu zakładów handlowych na głównych ulicach śródmieścia na wędliniarnie, handle masłem i serem, pieczywem, wodą sodową. Powstaje zatem nowe kupiectwo, które próbuje szczęścia w handlu bez należytego kapitału obrotowego i bez realnych podstaw do rentownej pracy. W bardzo wielu wypadkach pod szyldem firmowym spotykamy drobne słóweczko „dawniej", a pod tym napisem czytamy znów ukryty wstydliwie napis nowego właściciela przedsiębiorstwa. Już nie podatki, ale kontrybucje, sprzątnęły dotychczasowych właścicieli tych przedsiębiorstw z widowni, a miejsce ich zajmują nowi ludzie, o nowych nadziejach. Wszędzie załatwił egzystencję gospodarczą „scalony" egzekutor.

Gdy się to wszystko razem zesumuje, to wypadłoby już chyba zrezygnować z dalszej pracy i wyczekiwać końca świata. Nikt zapewne z kupców nie pozwala sobie na takie rozumowanie. Niedawne przesądy czynników miarodajnych o tem, że kupiec jest przyczyną wszelkiego zła w życiu gospodarczem Polski uległy na szczęście pewnej chociaż narazie tylko teoretycznej, przemianie. Dzisiaj już nikt nie posądza kupca o winę wywołania kryzysu gospodarczego, a to już jest duży postęp. W sferach rządowych wiedzą zbyt dobrze, że na dochody i nadzieje monopoli państwowych, lasów państwowych i innych zetatyzowanych przedsiębiorstw, na których kryzys silniej podziałał, niż na przedsiębiorstwa prywatne, kupiec miał i ma bardzo mały wpływ.

Ale i kupiec musi na swym posterunku pamiętać, że główną podstawą jego egzystencji po opanowaniu przesilenia, będzie kredyt. Musi pamiętać, że czasy, które zezwalały na nadzory sądowe i ugody przymusowe już przeszły, nie przynosząc ani dłużnikom ani wierzycielom pożytku. Kupiectwo cierpi obecnie wyjątkowo, skutkiem nadmiernej, dziwnie nieobliczalnej konkurencji ze sobą samym. Dziś kupiec niezarabiający na tym do minimalnych rozmiarów skurczonym obrocie handlowym musi niezawodnie doprowadzić do tego, że zniszczy własny kapitalik i kredytu więcej nie uzyska, bo dziś przemysłowiec, który jest jeszcze zdolny do udzielania kredytu nie udzieli go kupcowi, który nietylko sam nie zarabia ale i niszczy innego kupca, będącego przecież także odbiorcą danego przemysłowca. Są kupcy, którzy są gotowi popierać działalność karteli tylko dlatego, że w kartelach tych istnieją rygory, odnośnie do kalkulacji cen dla sprzedaży detalicznej. Tak to długoletni kryzys zdemoralizował kupca, że musi przyjść kartel i batem zmuszać kupca do zastosowania się do najprymitywniejszego wymogu handlu tj. do sprzedaży z zyskiem.

Czas najwyższy dla naszego kupca, by wrócił z tej niefortunnej drogi, którą obrał, a której mianem jest: tracić na sprzedaży przez wydzieranie sobie nawzajem klijentów i nielojalne podbijanie sobie cen in minus. Żadnemu kupcowi, który się zrujnuje ani państwo ani społeczeństwo nie nada medalu zasługi. Natomiast na zrujnowanego z powodu tej nielojalnej konkurencji kupca powiedzą, nie bez pewnej słuszności, że zasłużył sobie na upadek bo chciał szkodzić sobie i innym.

O likwidację zaległości podatkowych

Okólniki — okólniki, jeden za drugim opuszczają Ministerstwo Skarbu dla instruowania podwładnych władz skarbowych.

Jedne... wyjaśniają i interpretują ustawy, drugie — wyraźnie pouczają i zarządzają o istnieniu obowiązku podatkowego wbrew ustawie, inne wreszcie mają stanowić dobrodziejstwo dla płatników... obdarzają ulgami, które czasem znów zmieniane są innemi okólnikami.

O tem nowem trzeciorzędnem „prawodawstwie“ z konieczności i z dozą dużego krytycyzmu będziemy informować na łamach „Przeglądu“.

Ministerstwo Skarbu wydało w dniu 23 marca 1933 r. okólnik za Nr. L. D. V. 11560/I/33 w sprawie likwidacji zaległości podatkowych (streszczony już przez nas w Nrze 13 „P. K.“):

I. Upoważnia się Izby Skarbowe (Wydział II.) i Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) do umarzania we własnym zakresie, na zasadzie art. 1 ustęp 1 lit. a) ustawy z dnia 10-go marca 1932 r., zaległości w państwowych podatkach, wymienionych w cytowanym przepisie, pochodzących z okresu do dnia 31-go grudnia 1931 r. włącznie — w następujących granicach:

1) w podatku przemysłowym do kwoty 10.000 złotych dla poszczególnych płatników (przepis w tym punkcie zawarty nie uchyla jednak uprawnień Izb Skarbowych z art. 93 ustawy o państwowym podatku przemysłowym);

2) w podatku dochodowym z działu I. ustawy do kwoty 5.000 złotych dla poszczególnych płatników;

3) w podatku majątkowym do kwoty 10.000 złotych dla poszczególnych płatników;

4) w podatku od kapitałów i rent do kwoty 1.000 złotych dla poszczególnych płatników;

5) w podatku gruntowym do kwoty 1.500 złotych dla poszczególnych płatników;

6) w podatku od nieruchomości do kwoty 1.000 złotych dla poszczególnych płatników;

7) w podatku od lokali do kwoty 500 złotych dla poszczególnych płatników.

Wymienione w poprzednich punktach sumy obejmują wyłącznie należności na rzecz Skarbu, niezależnie zatem od tych sum Izby Skarbowe uprawnione są do umarzania także przypadających od nich dodatków państwowych i samorządowych, na przyjętej w ustawodawstwie skarbowem zasadzie, że dodatki dzielą los należności głównej.

II. Upoważnia się Izby Skarbowe oraz Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) do umarzania we własnym zakresie, na zasadzie art. 1 ust. 1 lit. b) ustawy z dnia 10-go marca 1932 r. grzywien, pochodzących z okresu do dnia 31-go grudnia 1931 roku włącznie, nakładanych przez władze podatkowe od należności wymienionych w lit. a) art. 1 — w tych samych granicach, które dla umorzenia podatkowych zaległości określone są w części I. niniejszego okólnika.

III. Upoważnia się Urzędy Skarbowe do umarzania we własnym zakresie, na zasadzie art. 1

ustęp 1 lit. a) ustawy z dnia 10-go marca 1932 r., zaległości w podatkach przemysłowym i dochodowym, pobieranym według działu I. ustawy, pochodzących z okresu do dnia 31-go grudnia 1931 roku włącznie do wysokości 100 (stu) złotych w każdym z tych podatków, dla poszczególnych płatników.

W tych samych granicach uprawnione są Urzędy Skarbowe do umarzania płatnikom podatku przemysłowego i dochodowego, na zasadzie art. 1 lit. b) ustawy z dnia 10-go marca 1932 r. grzywien, nakładanych na podstawie przepisów karnych ustawy o podatku dochodowym i ustawy o podatku przemysłowym.

W kwestji umarzania dodatków państwowych i ewentualnie samorządowych, przypadających od podatków wymienionych w ustępie 1 obowiązują analogicznie postanowienia końcowego ustępu części I-szej niniejszego okólnika.

IV. Upoważnia się Urzędy Skarbowe — niezależnie od uprawnień przysługujących Urzędom z § 54 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13-go sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 613) — do zezwalania poszczególnym płatnikom na ratalną spłatę wszelkich zaległości w podatkach bezpośrednich i kryzysowych dodatkach państwowych do tych podatków (z wyjątkiem zaliczek miesięcznych i kwartalnych na podatek przemysłowy, przedpłat na podatek dochodowy, nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych, podatku od energji elektrycznej oraz podatku dochodowego pobieranego według Działu II. ustawy) na okres czasu, nieprzekraczający 30 (trzydziestu) miesięcy, do kwoty 2.000 (dwa tysiące) złotych, w ciągu roku budżetowego nie licząc dodatków samorządowych, 10 proc. nadzwyczajnego dodatku, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

Zarazem upoważnia się Urzędy Skarbowe do obniżania na zasadzie art. 1 ust. 1 lit. b) ustawy z dnia 10-go marca 1932 roku kar za zwłokę oraz odsetek za odroczenie, przypadających od zaległości podatkowych, odraczanych lub rozkładanych na raty w granicach kompetencji Urzędów Skarbowych, w następujący sposób:

1) do 3 proc. w stosunku rocznym, przy spłacie zaległości, pochodzących z okresu do końca r. 1927,

2) do 6 proc. w stosunku rocznym, przy spłacie zaległości, pochodzących z okresu od 1-go stycznia 1928 r. do końca roku 1930.

Powyższe ulgi udzielać należy na indywidualne, należycie uzasadnione podania zainteresowanych płatników — w wypadkach zasługujących na uwzględnienie.

W odniesieniu do zaległości, pochodzących z okresu od 1-go stycznia 1931 r. stosować należy

w kwestji kar za zwłokę i odsetek za odroczenie, dotychczas obowiązujące przepisy.

V. Wynikające z postanowień niniejszego okólnika prawo umarzania, przysługuje Izbom i Urzędom Skarbowym zarówno w wypadkach bezwzględnych nieściągalności, jako też w wypadkach, gdy ściągnięcie zaległości w drodze przymusowej mogłoby zagrozić egzystencji ekonomicznej płatnika.

Za bezwzględnie nieściągalne należy uważać zaległości w następujących przypadkach:

a) faktyczne zwinięcie przedsiębiorstwa (np. bez wykreślenia z rejestru handlowego) lub wogóle warsztatu pracy i niemożność ściągnięcia zaległości od byłego przedsiębiorcy,

b) śmierć płatnika lub emigracja na stałe, bez pozostawienia majątku, wystarczającego na pokrycie zaległości,

c) niemożność ustalenia miejsca pobytu płatnika, nieposiadającego w kraju żadnego majątku,

d) jeżeli wdrożona egzekucja została zaniechana, ponieważ koszty egzekucyjne przewyższają kwotę, jaka może być osiągnięta w drodze egzekucji,

e) we wszystkich innych przypadkach bezskuteczna egzekucja: jednokrotna przy zaległościach do sumy 200 (dwieście) złotych i conajmniej dwukrotna przy zaległościach powyżej sumy 200 (dwieście) złotych; należy mieć jednakowoż na uwadze, że ostatni raz przeprowadzona egzekucja winna mieć miejsce w ciągu ostatniego roku, licząc wstecz od daty postanowionego umorzenia.

Umorzenie bezwzględnie nieściągalnych zaległości następuje z urzędu.

Umorzenie zaległości w przypadkach, gdyby ściągnięcie w drodze przymusowej mogło zagrozić egzystencji gospodarczej płatników, następuje zasadniczo na skutek wniesionych przez nich podań, popartych odpowiedniemi danemi, stwierdzonemi przez Urząd Skarbowy, czy to na podstawie przeprowadzonych dochodzeń, czy też na podstawie znajomości miejscowych stosunków. Może jednakowoż nastąpić i z urzędu, według uznania Panów Kierowników Urzędów Skarbowych.

VI. Przeciwko przedsiębiorstwom, nad któremi roztoczony został nadzór sądowy, egzekucja zaległości podatkowych winna być w dalszym ciągu prowadzoną, a nawet intensywniej, gdyż w toku

nadzoru sądowego egzekucja zaległości podatkowych, w stosunku do innych długów przedsiębiorstwa, korzysta ze stanowiska uprzywilejowanego.

W razie jednak zawarcia przez płatnika ugody sądowej z wierzycielami, redukującej ich pretensje, upoważnia się Izby Skarbowe do wyrażania zgody na odpisanie zaległości podatkowych w takim stosunku, w jakim wierzyciele redukują swoje pretensje, zgoda ta jednakowoż może być wyrażona tylko po wniesieniu przez zainteresowanych płatników podań, popartych przychylną opinją właściwej Izby Przemysłowo-Handlowej — oraz z zastrzeżeniem, że odpis zredukowanej sumy zaległości podatkowych nastąpi dopiero po całkowitem wpłaceniu, w czasokresie oznaczonym w układzie sumy, do uiszczenia której płatnik się zobowiązał.

Powyższe uprawnienie przysługuje Izbom Skarbowym bez względu na wysokość zaległości podatkowych, oraz bez względu na okres, z którego one pochodzą.

VII. Akcja, mająca na celu umarzanie nieściągalnych zaległości podatkowych na podstawie niniejszego okólnika, winna być podjęta bezzwłocznie i poprowadzona w takiem tempie, **by do końca czerwca b. r. została zakończona.**

W tym celu Izby Skarbowe wydadzą natychmiast podległym Urzędom Skarbowym takie zarządzenia, jakie każda stosownie do zachodzących warunków uzna za wskazane. Przy wydawaniu tych zarządzeń należy mieć jednak na uwadze, aby wnioski o umorzenie tych zaległości podatkowych, które ze względu na swą wysokość przekraczają kompetencję Izb Skarbowych, przedłożone zostały Ministerstwu Skarbu w terminie do dnia 15-go maja bież. roku. Wnioski te winny być opracowane pod względem formalnym według obowiązujących w tej mierze przepisów, z powołaniem się na niniejszy okólnik, przyczem zastrzega się, że nie mogą być łączone w konsygnacje.

W dniu 31-go lipca b. r. przedłożą Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) Ministerstwu Skarbu, dla celów statystycznych, sumaryczne wykazy, zawierające oddzielnie dla każdego podatku, ogólną (z całego okręgu Izby) ilość umorzonych pozycyj, oraz ogólną sumę umorzonego podatku osobno w kapitale, dodatkach samorządowych i 10 proc. dodatku.

VIII. Postanowienia niniejszego okólnika mają zastosowanie również do oddziałów bilansowych lub referatów bilansowych, przyczem zakres kompetencji Izb Skarbowych w umarzaniu zaległości podatkowych, znajdujących się na rachunku tych oddziałów lub referatów, pozostawia się w granicach określonych w części I. i II. niniejszego okólnika.

IX. Przysługujące na podstawie części I., II. i III. niniejszego okólnika Izbom i Urzędom Skarbowym uprawnienia w dziedzinie umarzania zaległości podatkowych gasną z dniem 30 czerwca b. r.

Natomiast inne postanowienia tego okólnika, o ile chodzi o ratalną spłatę, obniżanie kar za zwłokę i umarzanie zaległości podatkowych na skutek układów sądowych, obowiązują aż do odwołania.

* * *

Zaległości podatkowe zadecydowano zlikwidować w drodze zarządzeń ministerjalnych, zawartych w okólniku, powyżej zacytowanym.

Sama forma załatwienia, wysoce **niewłaściwa**, daleka jest od pieczołowitego załatwienia **„oddłużania rolnictwa"** w stosunku do Skarbu Państwa i wierzycieli prywatnych. Pełnomocnictwa udzielone Ministerstwu Skarbu do stosowania ulg, wydawane w drodze rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw, dawałyby w pewnych określonych wypadkach podmiotowe uprawnienia do żądania ulg, czego jednak władza najwyższej instancji skarbowej unika, **dając zupełną nieskrępowaną swobodę władzom niższych instancyj do umarzania zaległości podatkowych w granicach swobodnego uznania.**

Z jednej strony pełnia zaufania do władz niższych instancyj, a z drugiej strony ciągłe **zmiany personalne**, które to zaufanie do władz niższych instancyj stawia pod znakiem zapytania.

Umarzać zaległości i to „indywidualnie" mają **urzędnicy skarbowi, zmieniani z dnia na dzień, którzy poznać mają płatników do 1-go lipca 1933 r. W takich warunkach nie o rzeczowem, lecz o innem** ustosunkowaniu się można pomyśleć.

Jedynie automatyczne załatwienie zaległości podatkowych w granicach określonych ram ustawowych dawałoby rękojmię słusznego, celowego i dla Skarbu korzystnego załatwienia sprawy. Innego zdania było jednak kierownictwo Ministerstwa Skarbu, które woli powierzać funkcję sędziowskiego decydowania o konieczności umarzania podatków wykonawczym organom egzekucyjnym, gdy chodzi o kupiectwo. Kupiectwo może i powinno korzystać z automatycznych ulg podatkowych!

Zgóry daje się przewidzieć, iż wyniki tej akcji indywidualnego umarzania zaległości podatkowych nie dla wszystkich zainteresowanych dadzą jednakowo pomyślne wyniki. „Amnestja podatkowa“ ustąpić ma indywidualnej likwidacji zaległości podatkowych.

Z proponowanego projektu ustawy „o amnestji podatkowej“ zadecydowano zająć się umarzaniem zaległości firm, będących pod nadzorem sądowym w granicach, udzielanych przez wierzycieli bonifikat. Wyrok sądowy ma tu być jednak skontrolowany przez Izbę Przemysłowo-Handlową, albowiem od jej opinji uzależnione jest udzielenie tych ulg. Nadrzędna kontrola decyzyj sądowych, zatwierdzających układ, przez Izbę Przemysłowo - Handlową jest zbędna i szkodliwa dla autorytetu Sądu.

Izba Przemysłowo - Handlowa wydawać będzie odnośne zaświadczenia na podstawie indywidualnych podań po wysłuchaniu opinji wolnych organizacyj gospodarczych.

Przeciw gwałtom hitlerowskim!

W dniu 23. bm. odbyła się w Warszawie imponująca manifestacja żydowskich sfer gospodarczych i politycznych przeciwko barbarzyństwom antyżydowskich bandy hitlerowskiej w Niemczech. Około 800 delegatów ze wszystkich niemal miejscowości kraju uchwaliło przy niebywałem nastroju rezolucje, protestujące przeciwko gwałtom hitlerowskim i zalecające bojkot gospodarczy Niemiec, do czasu uspokojenia się hydry hitlerowskiej. Narazie ograniczamy się do przytoczenia rezolucji w sprawie bojkotu gospodarczego Niemiec, przyczem w najbliższym numerze naszego pisma zapodamy resztę uchwalonych rezolucyj.

Rezolucja w sprawie bojkotu gospodarczego brzmi, jak następuje:

„Zjazd reprezentantów całego żydostwa polskiego stwierdza, że nieludzkie czyny band hitlerowskich wobec bezbronnej i steroryzowanej ludności żydowskiej, pozbawionej w spób niesłychany w dziejach narodów cywilizowanych elementarnych praw ludzkich i obywatelskich przez odpowiedzialny za te gwałty obecny rząd niemiecki, wywołać musiały w masach żydowskich na całym świecie odruch żywiołowego protestu, który ujawnił się między innemi w samorzutnym i spontanicznym bojkocie gospodarczym hitlerowskich Niemiec.

Żydowskie sfery gospodarcze w Polsce, jak i miljonowe rzesze żydostwa polskiego, reagując na haniebne czyny i deptanie godności i praw ludzkich przez hitlerowskie Niemcy, odpowiedziały również żywiołowym ruchem bojkotowym stosunków gospodarczych z tym krajem i bojkotem towarów pochodzenia niemieckiego.

ZJAZD STWIERDZA, ŻE BOJKOT, KTÓRY WYBUCHŁ SPONTANICZNIE, JEST GODNĄ, ACZKOLWIEK NARZUCONĄ ODPOWIEDZIĄ ŻYDOSTWA PRZECIWKO EKSTERMINACYJNEJ POLITYCE GWAŁTÓW I BEZPRAWIA, STOSOWANYCH RPZEZ RZĄD HITLEROWSKI WOBEC ŻYDÓW NIEMIECKICH.

ZJAZD STWIERDZA, ŻE ŻYDOSTWO POLSKIE NIE ZAPRZESTANIE WRAZ Z ŻYDOSTWEM CAŁEGO ŚWIATA TEJ WALKI Z RZĄDEM HITLEROWSKIM, DOPÓKI NIE ZOSTANĄ PRZYWRÓCONE W NIEMCZECH WOBEC TAMTEJSZEJ LUDNOŚCI ŻYDOWSKIEJ WSZELKIE PRAWA LUDZKIE I OBYWATELSKIE“.

Celem zorganizowania akcji bojkotowej na terenie województwa krakowskiego, odbyło się onegdaj z inicjatywy Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców zebranie z udziałem delegatów na kongres warszawski, na którem, po wysłuchaniu sprawozdania z obrad kongresu, dokonano wyboru egzekutywy, złożonej z 6 osób, której poruczono zrealizowanie uchwał warszawskich na terenie działania Związku Stowarzyszeń Kupieckich Małopolski Zachodniej.

C. Z. K. proklamuje bezwzględny bojkot towarów niemieckich.

Zarząd Główny Centrali Związku Kupców (Warszawa, Senatorska 22) nadsyła nam nstępujący komunikat:

Obóz polityczny, jaki obecnie dorwał się do władzy w Niemczech, rzucił rękawicę w twarz całej kulturalnej ludzkości, a Żydom w szczególności. Odbywa się z właściwą Niemcom systematycznością konsekwentna i uporczywie wytrwała akcja, nie licząca się z niczem, i chętnie posługująca się gwałtem, a zmierzająca do usunięcia Żydów ze wszystkich placówek pracy zawodowej od drobnego kupca i rzemieślnika począwszy aż do największych uczonych o światowej sławie, poprzez stanowiska urzędnicze, wolne zawody, artystów, polityków itd. Akcja ta zmierza do wyeliminowania żydostwa z życia niemieckiego.

Cel do jakego dąży hitleryzm i hasła, pod jakiemi ta hańbiąca całą współczesną cywilizację polityka jest uprawiana, są dla nas tem niebezpieczniejsze, że nie brak Żydom wrogów pod żadną szerokością geograficzną. To też musimy odpowiedzieć na narzuconą nam wojnę zwartem i solidarnem wystąpieniem, któreby zjednoczyło całe żydostwo świata w jednolitem potępieniu haniebnych, średniowiecznych metod rządzenia, będących echem carskich ograniczeń, przez bieg dziejów dawno zmieciononych.

Żydzi, nie są niewolnikami, co bezbronnie i z pokorą pozwolą poniewierać sobą i swoją godnością. Najświętszym naszym obowiązkiem jest odeprzeć ten atak na prawo do życia żydostwa niemieckiego, na elementarne nasze prawa, zdobyte w ciężkich zmaganiach dziejowych.

W tym stanie rzeczy Władze Centrali Związku Kupców, po gruntownem i wszechstronnem rozważeniu wszystkich okoliczności, przystąpiły do akcji, podjętej przez żydostwo światowe, i zorganizowały cały szereg wieców protestacyjnych, wyniosły odpowiednie rezolucje oraz ogłosiły odezwę. Ponadto proklamowały **bezwzględny bojkot towarów i świadczeń usług niemieckich**, jak wyeliminowanie pośrednictwa wszelkiego rodzaju. Akcja ta jest już na terenie stolicy przeprowadzana z całą bezwzględnością i konsekwencją, lecz objąć winna również prowincję, cały obszar Państwa.

Władze C. Z. K. wzywają przeto wszystkie Oddziały oraz członków - korespondentów do podjęcia w terenie analogicznych kroków, a więc a) **zwołania jak najliczniejszych wieców, możliwie w porozumieniu z innemi organizacjami żydowskiemi, aby zebrania takie odbywały się na najszerszej podstawie, b) uchwalenia rezolucji bojkotu oraz wyłonienia Komisyj Kontrolujących.**

Jesteśmy przekonani, że przeprowadzenie takiej akcji w sposób energiczny i solidarny, konsekwentny i niezachwiany, akcji która obejmie nietylko Polskę, lecz wszystkie kraje o znaczniejszym odsetku ludności żydowskiej, świat cały, — przysporzy obecnym władcom Niemiec tyle trudności gospodarczych, że ich przezwyciężyć nie będą mogli. Bilansu handlowego bowiem i bezrobocia, bójkami ulicznemi ani olejem rycynowym poprawić się nie da.

Odpisy powziętych uchwał i sprawozdania o przebiegu akcji prosimy niezwłocznie przesyłać do prasy oraz do Centrali Związku Kupców, aby umożliwić nam skoordynowanie tych poczynań i w rezultacie ogłoszenia potężnego protestu całego zorganizowanego żydostwa, wszystkich warstw w Polsce, zjednoczonych pod wspólnem hasłem naszej godności ludzkiej i narodowej.

Zarząd Główny Centrali Związku Kupców.

AKCJA ŻYDOWSKICH KÓŁ GOSPODARCZYCH KRAKOWA.

Po dwukrotnych naradach, odbytych przy tłumnym udziale sfer przemysłowych, kupieckich i rękodzielniczych w Krakowskiem Stowarzyszeniu Kupców, nastąpiło w dniu 25 kwietnia zorganizowanie

KOMITETU ŻYDOWSKICH ORGANIZACYJ GOSPODARCZYCH KRAKOWA,

który w porozumieniu z pokrewnemi zrzeszeniami zachodniej Małopolski oraz Centralą Związku Kupców w Warszawie zjednoczy na swym obszarze akcję walki gospodarczej z barbarzyństwem hitlerowskiego reżimu w Niemczech.

Zadaniem Komitetu będzie:

1) Wyłączenie z importu wszelkich niemieckich proweniencyj towarowych i to zarówno surowców jak półfabrykatów i gotowych wyrobów.

2) Wykluczenie przywozu wszelkich książek, czasopism, gazet fachowych, żurnali dzienników itd.

3) Zastąpienie towarów niemieckich produktami wytwórczości krajowej, względnie przywozem z państw zaprzyjaźnionych.

4) Wyeliminowanie pośrednictwa niemieckiego przy imporcie i eksporcie towarów z Polski, niemniej udziału niemieckiego w transporcie lub tranzycie tych towarów.

5) Nawiązanie kontaktu z organizacjami producentów krajowych dla wspólnego postępowania przy wypieraniu produktów niemieckich i zastąpienia ich płodami wytwórczości polskiej, dalej porozumiewanie się z zastępstwami gospodarczemi państw zaprzyjaźnionych w analogicznym celu.

6) Rozwinięcie intensywnej i konsekwentnej propagandy antyhitlerowskiej zagranicą drogą, wykorzystania wszelkich zagranicznych relacyj komercjalnych, kupiectwa żydowskiego.

7) Udział w akcji ratunkowej dla uchodźctwa żydowskiego z hitlerowskich Niemiec.

Wyłoniony z Komitetu Wydział pracy, rozpoczął już działalność i urzęduje w Krakowskiem Stowarzyszeniu Kupców, Gołdzka 43, w godzinach 11—1 przedpołudniem.

Organizacje i Zrzeszenia, które dotąd do Komitetu nie przystąpiły, zechcą drogą pisemną, ustną lub telefoniczną zgłosić akces swój i nadesłać Komitetowi niezwłocznie materjały informacyjne oraz wnioski w sprawach, objętych programem Komitetu.

Zestawienie źródeł zastępczych dla najważniejszych artykułów dotychczasowego przywozu z Niemiec, otrzymać można każdego czasu w biurze Komitetu.

W najbliższym czasie zwołane zostanie do Krakowa zebranie manifestacyjne wszystkich organizacyj gospodarczych zachodniej Małopolski, celem jednolitego i konsekwentnego prowadzenia wspólnej akcji na całym terenie.

ZJAZD W WARSZAWIE.

Zarząd Centrali Związku Kupców w Warszawie jako naczelna reprezentacja kupiectwa żydowskiego **w Polsce zwołuje na dzień 2-go maja 1933 roku na** godzinę 10-tą rano w lokalu C. Z. K. Warszawa, Senatorska 22 Zjazd Radców Żydów wszystkich Izb Przemysłowo-Handlowych w Polsce, celem zademonstrowania wobec całej opinji świata, że Reprezentacja kupiectwa żydowskiego nie zaniecha walki w obronie swoich braci w Niemczech.

Co to oznacza?

Małżonek pociesza swoją żonę, która rozpacza z powodu wypadania włosów

Żaden włos

lecz

włosy tu

i

włosy tam

Co to oznacza?

Silny i zdrowy mężczyzna z gęstemi brwiami i wąsami wszędzie więc dobry porost włosów — **tylko nie na głowie.**

Melancholijnie ogląda trzydziestoletni mężczyzna swoją fotografję z przed dziesięciu lat. Jego piękne włosy zniknęły.

W jaki sposób powstaje łysina? Posiadając jeszcze bujną fryzurę, spostrzega się łupież i za silne wydzielanie się tłuszczu. Co się czyni w takim wypadku? Myje się często głowę, a przeważnie zwykłem mydłem. Ale mimo to łupież występuje coraz silniej, a włosy wskutek nadmiernego wydzielania się tłuszczu, stają się coraz bardziej kruche i łamliwe. Oprócz tego odczuwa się swędzenie skóry. Lecz to nie wszystko. Przy czesaniu zostaje na grzebieniu coraz więcej włosów. Z zadowoleniem usuwa się chwilowe swędzenie głowy perfumowanym spirytusem. Prawdziwa jednak troska o włosy pojawia się dopiero wtedy, gdy podrażnione cebulki włosowe w coraz szybszem tempie powodują wypadanie włosów: wzmożone wypadanie włosów. I teraz dopiero zaczyna się zastosowywać różne doświadczenia. Próbuje się tego i owego środka, doznając nieraz iluzorycznej poprawy.

W rzeczywistości cebulki włosowe wykonują nadal swoje zadanie i jak dotychczas, tak i teraz wytwarzają włosy. Ale stwardniały naskórek głowy — jakby rola przywalona kamieniami — przeszkadza porostowi włosów. Przeszkoda ta staje się coraz większą, której cebulki nie są już w stanie pokonać i przedostaje się tylko jeszcze rzadki, cienki, słaby włos. Z czasem cebulki tracą całkowicie swą siłę i zapadają niejako w stan uśpienia. Innemi słowy: Ukazuje się łysina.

Pytamy się wszystkich, którzy doznali różnych niedomagań przy poroście włosów, czy to nie jest prawdą, co tu wymieniliśmy.

Ratunek. Ponieważ udało się D-rowi Cyglerowi kurację „Silvikrin z roku 1922“ — która wielu tysiącom ludzi przywróciła piękne i bujne włosy — zastąpić przez „Neo-Silvikrin z roku 1931“, można obecnie rzeczywiście mówić o końcu łysin, gdyż kuracja „Neo-Silvikrin“ usuwa towarzyszące wypadaniu włosów objawy i dostarcza korzonkom nowe siły do produkcji włosów. Przy łupieżu i nadmiernem wydzielaniu tłuszczów następuje zrogowacenie górnych warstw naskórka głowy, które pewnego dnia — aby to dobitnie przedstawić — zamknie drogę dalszemu porostowi włosów. Cóż w tym wypadku może pomóc środek podniecający, jeżeli przyczyny się nie usunie?

Kuracja dla włosów Neo-Silvikrin

usuwa wszystkie przeszkody: zrogowacenie, łupież i nadmierne wydzielanie tłuszczów. Pozatem daje korzonkom włosowym potrzebne pożywienie (uzyskane z włosów ludzkich) dla porostu włosów. Kuracja dla włosów „Neo-Silvikrin“ jest ratunkiem dla włosów; nie chęć przypodobania się, lecz rozum nakazuje zastosowanie jej. Włosy na głowie chronią bowiem ośrodek całego duchowego życia — mózg — przed zimnem i gorącem. Przeto bujne uwłosienie jest nietylko piękną ozdobą, lecz przedewszystkiem ważnym czynnikiem dla zdrowia.

O płynie do włosów Neo-Silvikrin-Fluid zaś należy wspomnieć, że przy zdrowym naskórku głowy i normalnym poroście włosów stosowanie Fluidu przyczynia się do utrzymania włosów w zdrowym, bujnym stanie, aż do późnego wieku.

Przed wydaniem pieniędzy prosimy o zażądanie od nas bezpłatnego materjału informacyjnego. Do posyłki bezpłatnej załączamy również próbkę Neo-Silvikrin-Shampoonu.

Kupon przesyłki bezpłatnej

Wysłać w kopercie zaopatrzonej w znaczek pocztowy do:

„Silvikrin“, Gdańsk, 740.
Böttchergasse 23 — 27.

Proszę mi przesłać bezpłatnie i franko:

1. Próbkę Neo Silvikrin-Shampoonu
2. Książkę „Wypadanie i regeneracja włosów“
3. Doniesienie o skuteczności Silvikrin.

Nazwisko ....

Miejscowość ....

ulica i l. domu ....

Reklama jest dźwignią handlu!

Izba Skarbowa w Krakowie.

Do L. W. II. 49509/32.

WYKAZ

procentów średniej dochodowości przedsiębiorstw w roku 1932 do wymiaru podatku dochodowego na rok 1933 ustalony przez Krakowską Izbę Skarbową przy współudziale przedstawicieli sfer gospodarczych.

Uwaga Redakcji! Niżej podane stawki ustalone zostały na rok ubiegły (za 1931). Dotychczas Izba Skarbowa **nie** ustaliła nowych stawek, właściwych dla roku 1932. Podajemy więc te **stare** stawki, pozostawiając każdemu podatnikowi ewentualne obniżenie tychże norm. Liczyć się należy z tem, że przed terminem wymiaru podatku na r 1933, t.j. przed październikiem br. Izba Skarbowa wyda nowe, zniżone, stosunkom z r. 1932, odpowiadające normy przeciętnej dochodowości.

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa:	hurt	detal
	A		
	Przedsiębiorstwa handlu towarowego:		
1	Apteki		15
2	Apteczne składy	7	13
3	Mydlarnie	6	10
4	Specjalna sprzedaż art. chem.	6	12
5	„ „ mydła i świec	6	10
6	„ „ nafty, olejów	5	10
7	„ „ perfum i kosmet.	8	20
8	Składy opałowe	3	8
9	„ materjałów budowlanych	3	8
10	Sprzedaż wyrobów drzewnych	8	15
11	„ „ koszykarskich	8	15
12	Składy mebli luksusowych	—	20
13	„ „ pierwszej potrzeby	5	10
14	Sprzedaż futer	8	15
15	„ konfekcji futrzanej	6	15
16	„ skór surowych	4	8
17	„ skór wyprawianych	4	8
18	„ cholewek	6	10
19	„ obuwia	6	10
20	„ przyborów szewskich	7	10
21	„ wyrobów rymarskich	7	10
22	„ galanterji skórzanej	8	15
23	„ włosia i szczeciny	7	12
24	„ wyrobów z włosia i szczeciny	7	12
25	„ pierza i puchu	6	12
26	„ żelaza	4	8
27	„ galanterji żelaznej i wyr. em.	5	10
28	„ szkła	6	10
29	„ wyrobów ze szkła, fajansu, porcelany i majoliki	6	11
30	„ maszyn i narzędzi rolniczych	5	10
31	„ instrumentów opt. i chirurg.	10	18
32	„ przyb. fotograficznych	10	18
33	„ przyb. elektrotechnicznych	7	13
34	„ broni	6	20
35	„ miar i wag	8	15
36	„ przyrządów technicznych	7	13
37	„ aut, motocykli, rowerów i części składowych tychże		15
38	„ powozów i wszelkiego rodzaju pojazdów		12
39	„ wyrobów gumowych	6	12
40	„ manufaktury	4	8
41	„ gotowych ubrań	4	8
42	„ konfekcji męskiej i damskiej	6	10
43	„ tiulu, koronek i haftów	8	15
44	„ przyborów krawieckich	5	10
45	„ czapek i kapeluszy męskich	5	10
46	Sprzedaż kapeluszy damskich	8	15
47	„ sklepy galanteryjne	6	10
48	„ papieru i przyb. kanc.	5	10
49	„ tapet	6	12
50	Sklepy jubilerskie	8	15
51	„ zegarmistrzowskie	6	12
52	Sprzedaż starożytności		20
53	„ wyrobów powroź. i jutowych	5	10
54	„ instrumentów muzycznych	8	15
55	„ fortepianów i pianin	—	15
56	Sklepy spożywcze	3	7
57	„ kolonjalne	4	10
58	„ kolonjalno-gastronomiczne	5	12
59	„ kolonjaln. ze sprzed. wód. i win	7	12
60	Sprzedaż wódek i win	7	12
61	„ mięsa	4	8
62	„ wyrobów masarskich	8	14
63	„ ryb	7	10
64	„ warzywa	4	10
65	„ wody sod., owoców i bakalji	8	12
66	„ jaj i nabiału	3	8
67	„ chleba	2	6
68	„ wszelkiego rodzaju pieczywa	4	8
69	„ wyrobów cukierniczych	7	12
70	„ zboża	1	4
71	„ mąki i kaszy	2	5
72	„ paszy	3	6
73	„ nasion	5	12
74	„ żywych kwiatów	10	20
75	Handel bydła rogatego	4	6
76	„ koni	6	10
77	„ drobiu	4	8
78	„ nierogacizny	4	8
79	„ śledzi	4	6
80	„ (skład piwa)	5	8
81	Księgarnie	6	10
82	Antykwarnie	—	10
83	Handel starych rzeczy z tandety	—	12
84	Handel szmat	4	10
	B		
	Inne przedsiębiorstwa handlowe:		
	Hotele		15
1	Pokoje umeblowane a) w miastach		20
2	„ „ b) w i. miejsc.		15
3	Pensjonaty		15
4	Restauracje z wyszynkiem wódki		16
5	„ bez wyszynku wódki		12
6	Jadłodajnie		10
7	Cukiernie		15

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa:	hurt	detal
8	Kawiarnie, mleczarnie i herbaciarnie		12
9	Łaźnie i wanny		20
10	Bilardy		40
11	Teatry świetlne		18
12	Zakłady pogrzebowe		25
13	Biuro próśb		70
14	Biuro ogłoszeń		30
15	Pośrednictwo pracy		50
16	Domy i kant. agenturowo-komisowe		45
17	Domy i kant. ekspedycyjno-przewoz.		20
18	Komunikacje samochodowe		10
19	Prywatne zakłady naukowe		20
20	Wypożyczalnie książek		10

C

Przedsiębiorstwa przemysłowe:

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa:	hurt	detal
1	Wypiek chleba		8
2	Wypiek wszelkiego rodzaju pieczywa		10
3	Zakłady wyrobów cukierniczych		15
4	Fabryki pierników		10
5	Masarnie		15
6	Fabryki konserw		9
7	Gorzelnie		6
8	Rektyfikacje		30
9	Fabryki wódek i likierów		10
10	Fabryka drożdży		20
11	Miodosytnie		10
12	Browary		10
13	Octownie		8
14	Zakłady wód sztucznyah		15
15	Krochmalnie		8
16	Olejarnie		6
17	Młyny wodne przy przemiale wł. zboża		8
18	„ „ „ „ cudz. „		25
19	„ parowe „ „ wł. „		6
20	„ „ „ „ cudz. „		15
21	Kopalnie nafty i gazów ziemnych		20
22	Rafinerje nafty		20
23	Elektrownie		25
24	Cegielnie		8
25	Betoniarnie		10
26	Zakłady wapienne		10
27	Zakłady szewskie		12
28	Huty szklane		10
29	Fabryka obuwia mechanicznego		6
30	Pracownia cholewek		8
31	Garbarnie		5
32	Zakłady krawieckie		17
33	„ kuśnierskie		17
34	Pracownie bielizny		12
35	Wytwórnie szelek		15
36	Pracownie czapek i kapeluszy		15
37	„ gorsetów		15
38	„ kapeluszy damskich		20
39	„ piór i kwiatów sztucznych		20
40	Fabryki trykotaży		10

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa:	hurt	detal
41	Szarpiarnie		12
42	Przędzalnie		8
43	Tkalnie		10
44	Wykończalnie		10
45	Farbiarnie		15
46	Pralnie		20
47	Magle		30
48	Zakłady wyrobów powroźniczych		13
49	„ bednarskie i kołodziejskie		13
50	„ budowlane a) z wł. materjału		5
51	„ „ b) bez wł. „		12
52	Tarta[illegible] własne drzewo		6
53	„ [illegible]ce drzewo		12
54	Zakła[illegible]ch		12
55	Wyro[illegible]		10
56	Prac[illegible]rymarskich		12
57	Pracowni[illegible] skórzanej		15
58	Ciesielstwo		15
59	Zakłady kowalskie i ślusarskie		10
60	„ blacharskie budowlane		10
61	„ „ galanteryjne		15
62	Warsztaty mechaniczne		15
63	Zakłady fryzjerskie		25
64	„ stolarskie meblowe		20
65	„ „ budowlane		10
66	Wyręby leśne		10
67	Drukarnie		10
68	Przemysł dorożkarski		20
69	Zakłady introligatorskie		15
70	„ wyrobów ceramicznych		10
71	Wytwórnie win owocowych		8
72	Zakłady fotograficzne		20

Osobiste zajęcia przemysłowe.

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa:	hurt	detal
1	Ekspedytorzy		50
2	Maklerzy giełdowi		60
3	Pośrednicy handlowi z biurem		50
4	„ „ bez biura		70

D

Wolne zajęcia zawodowe.

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa:	hurt	detal
1	Lekarze		70
2	Dentyści		50
3	Weterynarze		70
4	Adwokaci		60
5	Notarjusze		60
6	Artyści		50
7	Architekci		60
8	Inżynierowie		60
9	Technicy		60
10	Literaci, autorzy, kompozytorzy scen. oraz artyści malarze		30

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.

Redaktor odpow. Samuel Kurzman. Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12